

Dnro 923/202/2012
5.10.2012

ENERGIAMARKKINAVIRASTON
TOIMINTA- JA TALOUSSUUNNITELMA
VUOSILLE 2014 – 2017

1. JOHDANTO

Energiamarkkinaviraston toiminta- ja taloussuunnitelma vuosille 2014 – 2017 perustuu viraston syksyllä 2012 päivitettyyn, vuoteen 2020 ulottuvaan strategiaan sekä sen toimintaympäristön muutostekijöiden analyysiin.

2. TOIMINTAYMPÄRISTÖN MUUTOKSET

2.1 Yleiset toimintaympäristön muutostekijät

Yritysten toimintaa ja niiden kehittämistä ohjaavat voimakkaasti ilmastonmuutoksen torjuntaan liittyvät politiikat päästökaupan, uusiutuvien energialähteiden edistämisen ja energiatehokkuuden kautta.

EU:n vaikutus energia-alalla kasvaa jatkuvasti. Unioni luo energia-alalle yhtenäistä eurooppalaista säännöstöä. Yhteisölainsäädännön kehittämällä poistetaan esteitä markkinoiden integraatiolta ja luodaan yhteisiä sisämarkkinoita sähkölle ja maakaasulle. Toisaalta EU:n politiikkatavoitteisiin, muun muassa uusiutuvan energian edistämiseen ja energiatehokkuuteen, liittyvä sääntely lisää toimijoiden velvoitteita ja komplisoi toimintaympäristöä.

Sähkö- ja maakaasumarkkinoihin sekä päästökauppaan vaikuttaa lisäksi merkittävästi yleinen talouden kehitys. Energiasektorilla tarvittavat investoinnit ovat suuria ja investointien takaisinmaksuajat pitkiä. Maailmantalous samoin kuin euroalueen talous ovat kohdanneet ongelmia erityisesti rahoituskriisien muodossa. Talous- ja rahoitusongelmat voivat tarkastelujaksollakin vaikuttaa tuotanto- ja infrastruktuuri-investointeihin.

2.2 Sähkömarkkinat

2.2.1 Sähköverkkotoiminta

Energiamarkkinaviraston verkkotoiminnan valvontamenetelmien kehittämiseen tähtäävän Tiekartta 2020 –hankkeen tuloksia on jo osin hyödynnetty sähköverkkotoiminnan kolmannella valvontajaksoilla 2012-2015. Vuoden 2011 lopulla annettiin verkonhaltijakohtaiset vahvistuspäätökset koskien sähköverkkotoiminnan hinnoittelun kohtuullisuuden arvioimisen valvontamenetelmiä kolmannella valvontajaksoilla. Tarkastelujakson aikana jatketaan valvontamenetelmien kehittämistä ja mm. annetaan sähköverkkotoiminnan neljännen valvontajakson vahvistuspäätökset.

Sähköverkkotoiminnan kannalta keskeisiä pitkän aikavälin tavoitteita ovat verkkojen toimitusvarmuuden ja verkkotoiminnan tehokkuuden paraneminen sekä verkkopalveluiden hinnoittelun kohtuullisuus. Investoinnit sähköverkkoon lisääntyvät entisestään. Toimitusvarmuuden parantaminen edellyttää selkeätä nousua investointeihin: maakaapelointi yleistyy ja yleisesti ottaen jakeluverkkojen korvaus-

vestointeja on tarpeen lisätä. Uusiutuvan energian lisääntyvä hyödyntäminen ja älyverkkojen kehittäminen edellyttävät myös investointeja.

Verkkotoiminnan tehtävät ja vastuut sähkömarkkinoilla selkiytyvät. Verkkotoiminnan rooli riippumattomana markkinapaikan ylläpitäjänä vahvistuu. Yhteisten pohjoismaisten vähittäismarkkinoiden edistämiseksi sähkömarkkinaosapuolten rooleja sekä myyjänvaihto- ja taseselvitysprosesseja pyritään harmonisoimaan. Toimintamuutokset pohjautuvat erityisesti teknologiakehitykseen, joka tuo uusia mahdollisuuksia sähköverkkotoiminnan ja sähkömarkkinoiden kehittämiseen.

Sähköverkkotoimintaa koskevien sääntöjen ja toimintatapojen yhtenäistyminen eurooppalaisella tasolla jatkuu suunnittelujaksolla erityisesti siirtoverkkotoiminnassa EU:n kolmannen sisämarkkinapakettin myötä tiivistyvän eurooppalaisen sääntelyjärjestelmän myötä.

2.2.2 Sähkön tukkumarkkinat ja toimitusvarmuus

Kansallisen ilmasto- ja energiastrategian samoin kuin TEM-konsernin keskeisenä energiapoliittisena tavoitteena on vähentää sähkön tuontiriippuvuutta. Tästä huolimatta tarkastelujaksolle tultaessa kotimaisen sähkön tarjonnan niukkuus suhteessa kysyntään säilyy ja varsinkin kysyntähuipuissa Suomi pysyy edelleen tuontiriippuvaisena. Olkiluodon kolmas ydinvoimalaitosyksikkö valmistuu ja otetaan kaupalliseen käyttöön tarkastelukaudella, mikä parantaa selkeästi omavaraisuutta. Maailmantalouden tilanne vaikuttaa investointien rahoituksen saatavuuden ohella myös polttoaineiden hintoihin ja myös sähkön hintakehitykseen. Tuotantoreservien niukkuus ja päästökauppa voimistavat hintavaihteluita ja saattavat aiheuttaa yleistä hintojen nousupainetta. Nämä tekijät edesauttavat huomion kiinnittämistä entistä enemmän energian käytön tehostamiseen sekä tuotannon ja kysynnän tasapainon ylläpitämiseen myös kysyntäjouston avulla.

Ilmastonmuutoksen torjunta ja siihen liittyen uusiutuvien energialähteiden edistäminen ovat keskeisiä pyrkimyksiä. Poliittisilla päätöksillä ja tukijärjestelmillä edistetään sähkön tuotantorakenteen muuttumista Suomessa. Ydinvoimalla ja uusiutuvilla energialähteillä, kuten tuulivoimalla ja biopolttoaineilla, tuotetun sähkön osuus kasvaa, kun taas hiileen perustuvan tuotannon osuus vähenee. Tämä tuo haasteita voimajärjestelmän sopeutumiselle säästökyvyn ja varavoimakapasiteetin näkökulmista.

Pohjoismaiset sähkön tukkumarkkinat yhdentyvät asteittain Manner-Euroopan ja Baltian markkinoihin. Poliittisena tavoitteena on luoda yhteiseurooppalaiset energiasisämarkkinat vuoteen 2014 mennessä. Markkinaintegraatio tasoittaa vesivoimatilanteesta aiheutuvia sähkön hintavaihteluita ja yhtenäistää pohjoismaista ja manereurooppalaista hintatasoa. Integroituneilla markkinoilla olemassa oleva siirtokapasiteetti pyritään saamaan optimaaliseen käyttöön. Siirtokapasiteettirajoitusten takia alueellisia hintaeroja kuitenkin säilyy edelleen.

Venäjän markkinat kehittyvät markkinaehtoisemmiksi ja kauppa saattaa muuttua kaksisuuntaiseksi. Tämä vaikuttaa mm. tuotantokapasiteetin tarpeeseen Suomessa.

2.2.3 Vähittäismarkkinat

Kuluttajien kiinnostus sähkömarkkinoihin ja niillä aktiivisesti toimimiseen lisääntyy samoin kuin kiinnostus sähkön tuotantomuotoihin, myös pientuotantoon. Etäluentaan siirtyminen mahdollistaa uusien tuotteiden tarjoamiseen myös pienkäyttäjille. Tarjolle tulee aiempaa enemmän tuotteita, joissa tukkumarkkinoiden hintavaihtelut heijastuvat välittömämmin kuluttajahintoihin. Tämä johtaa myös kysyntäjoustotuotteiden merkityksen kasvuun. Sähkökäyttäjien aktiivisuuden lisääntyminen parantaa vähittäismarkkinoiden toimivuutta.

Pohjoismainen integraatiokehitys etenee sähkön vähittäismyyntimarkkinoille tavoitteen ollessa alentaa myyjien markkinoille tulon esteitä eri Pohjoismaissa. Tässä yhteydessä luodaan asiakasrajapinnan harmonisoitu malli, johon sisältyy eri osapuolten roolien ja vastuiden määrittely. Yhteiset tiedonvaihto- ja taseselvitysmallit sekä toimintaprosessit voidaan ottaa käyttöön tarkastelujaksos loppupuolella.

2.3 Maakaasumarkkinat

Maakaasumarkkinoihin ja maakaasun kysyntään Suomessa vaikuttavat merkittävästi markkinasähkön hinta, sääolosuhteet sekä maakaasun yleinen hintakilpailukyky. Myös energiaveroratkaisut vaikuttavat maakaasuun perustuvan yhdistetyn sähkön- ja lämmöntuotannon kustannuksiin ja hintakilpailukykyyn.

Maakaasumarkkinoiden laajenemisenäkymät Suomessa ovat tarkastelujaksolla rajalliset energiaverotuksen maakaasun hintaa nostavan vaikutuksen takia. Uusiutuvien energialähteiden käytön kannustimien myötä myös kiinnostus siirtää biokaasua maakaasuverkon kautta lisääntyy. Suomen ja Viron välinen putkiyhteys on selvityksen alla. Toteutuessaan hanke lisääisi maakaasun toimitusvarmuutta. Samoin on selvitetävänä LNG-terminaalien rakentaminen Suomen tai Viron rannikolle. Toteutuessaan nämä hankkeet muuttaisivat olennaisesti suomalaisten markkinoiden luonnetta ja edellyttäisivät sääntelyn kehittämistä monelta osin.

Maakaasuverkkotoiminnan valvonta noudattaa soveltuvin osin sähköverkkotoiminnan valvontamallia. Myös kehitystyössä otetaan huomioon sähköverkkotoiminnan valvonnan edistyminen.

2.4 Päästökauppa

Päästökauppajakso 2013-20 tuo monia muutoksia päästökauppaan. Päästökauppajärjestelmän laajentuminen ja päästöoikeuksien huutokauppajärjestelmän käyttöönotto kasvattavat päästökaupan toimintapiiriä ja sen vaikutuksia. Päästökauppadirektiivin soveltamisala laajenee niin toimialojen kuin kaasujenkin osalta. Päästökauppajärjestelmän muutos pitää sisällään myös kiristyneet tarkkailuvaatimukset, jolla pyritään harmonisoimaan päästölupia, päästöjen tarkkailua ja todentamista.

Ilmaiseksi jaettavien päästöoikeuksien määrä pienenee ja päästöoikeudet kaupataan kasvavassa määrin huutokaupoissa. Tulevaisuudessa EU:n komissio pyrkii linkittämään EU:n päästökauppajärjestelmän muihin alueellisiin järjestelmiin. Lisäksi komissio on varannut mahdollisuuden siirtyä kauden aikana tiukempaan päästötaavoitteeseen, mikäli ilmastoneuvotteluissa saadaan aikaan sitovia päästötavoitteita

sisältävä kansainvälinen ilmastopöytäkirja. Toimintaympäristön kehittyessä komissio voi tehdä päästökauppasääntöjen muutosehdotuksia. Muutokset voivat koskea mm. tavoitteen kiristämistä, huutokauppojen jaksotusta, joustomekanismien käyttöä ja ilmaisjaon osuutta.

Kirstyneet tarkkailuvelvoitteet ja päästöoikeuksien niukkuus saavat aikaan sen, että biopolttoaineiden ja muiden päästöttömien tuotantomuotojen käyttöön sekä energiatalouden tehostamiseen kiinnitetään entistä enemmän huomiota. Myös laitosinvestoinneissa otetaan huomioon yhä enemmän päästöjen aiheuttamat kustannukset. Muutokset tarkkailumenetelmissä ja polttoainevalinnoissa edellyttävät päästöluvan muutosta. Rekisterijärjestelmän muutokset vaikuttavat erityisesti kansallisten viranomaisten toimintaan ja rekisterin käyttäjille asetettaviin vaatimuksiin.

2.5 Uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen

Suomelle EU:ssa asetettu tavoite on nostaa uusiutuvien energialähteiden osuus energian loppukulutuksesta 38 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä. Uusiutuvilla energialähteillä tuotetulle sähkölle vuonna 2011 käyttöön otettu tuotantotukijärjestelmä kannustaa investoimaan uusiutuvilla energialähteillä tapahtuvaan sähköntuotantoon. Uutta tuulivoimakapasiteettia on tulossa tarkastelujakson alkupuolella runsaastikin markkinoille, mikäli niitä koskevat lupa- ja muut järjestelyt saadaan ajoissa kuntoon.

Liikennepolttoaineita koskevan uusiutuvan energian tavoitteen toteuttamisen kannalta on EU:ssa katsottu tarpeelliseksi edellyttää biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotannolta kestävä kehityksen mukaisuutta ja varmistaa biopolttoaineiden saatavuus. RES-direktiivissä on asetettu kestävyysliittymiä vaatimuksia uusiutuviksi määriteltäville liikenteen biopolttoaineille ja bionesteille. Osa kriteereistä rajoittaa biopolttoaineiden ja bionesteiden tuotannossa käytettyjen raaka-aineiden alkuperää ja osa biopolttoaineiden ja bionesteiden elinkaaren aikana aiheuttamia kasvihuonekaasupäästöjä. RES-direktiivi ei toistaiseksi edellytä, että energian tuotannossa käytettävät kiinteät biomassat olisivat kestävyyskriteerien mukaisia. Erilaiset kestävyyskriteerijärjestelmän laajennukset ja muutokset ovat kuitenkin todennäköisiä tarkastelujaksolla.

3. TULOSTAVOITTEET JA TOIMINTALINJAUKSET

3.1. Yhteiskunnalliset vaikuttavuustavoitteet¹

3.1.1 Sähkö- ja maakaasuverkkopalveluja tarjotaan tehokkaasti, luotettavasti ja kohtuulliseen hintaan

Energiamarkkinavirasto edistää sähkö- ja maakaasuverkkotoiminnan kehittymistä verkkoyhtiöiden ja niiden asiakkaiden sekä yhteiskunnan tavoitteiden kannalta suotuisaan suuntaan. Viraston keskeinen työkalu tässä on verkkotoiminnan valvontamenetelmät. Virasto kannustaa sähkö- ja maakaasuverkonhaltijoita maltilliseen hinnoitteluun (kohtuullinen tuotto) ja kustannustehokkuuteen (kohtuulliset kustannukset) sekä kehittämään verkkojaan riittävin investoinnein ja kunnossapitotoimenpitein verkkojen toimitusvarmuuden ja laadun parantamiseksi sekä uusien asiakkaiden verkkoon pääsyn mahdollistamiseksi (kehittämisvelvollisuus, liittämisvelvollisuus).

3.1.2 Kilpailu yhdentyvillä sähkömarkkinoilla on toimivaa

Vaikuttavuustavoite ”Kilpailu sähkömarkkinoilla on toimivaa” koskee sekä tukkua vähittäismarkkinoita.

Tukkumarkkinoiden toimintaa arvioidaan yhteispohjoismaisten ja enenevässä määrin myös eurooppalaisten markkinoiden toimivuuden näkökulmasta. Tukkumarkkinoiden toimivuutta mitataan sekä markkinoiden laajuudella että markkinoiden kyvyllä vastata kysyntä- ja tarjontapuolen haasteisiin, kuten kysyntähuippuihin tai poikkeuksellisiin vesitilanteisiin. Vähittäismarkkinoiden toimivuutta puolestaan arvioidaan myyjänvaihdon aktiivisuudella ja sähkökäyttäjien tyytyväisyydellä markkinoiden toimintaan.

Energiamarkkinaviraston tavoitteena on vaikuttaa yhteisten markkinasääntöjen muodostumiseen ja yhteisten sähkömarkkinoiden läpinäkyvyyden parantumiseen. Tähän työhön Energiamarkkinavirasto osallistuu sekä oman toimivaltansa puitteissa että yhteistyössä muiden eurooppalaisten sääntelyviranomaisten kanssa. 2011 toimintansa aloitti uusi EU:n energia-alan sääntelyvirasto ACER, jonka toimintaan aktiivisesti osallistumalla Energiamarkkinavirasto vaikuttaa eurooppalaisten sähkö- ja maakaasumarkkinasääntöjen kehittymiseen. Vähittäismarkkinoiden kehittymiseen Energiamarkkinavirasto osallistuu kehittämällä kansallisia toimintatapoja ja puuttamalla havaittuihin epäkohtiin sekä osallistumalla yhteispohjoismaisen vähittäismarkkinamallin kehittämiseen.

¹ Perustuen työ- ja elinkeinoministeriön väliseen tulossopimukseen vuodelle 2012

3.1.3 Suomi täyttää Kioton pöytäkirjan velvoitteet ja päästökauppasektorin velvoitteet kaudelle 2013-2020

Energiamarkkinavirasto vaikuttaa osaltaan EU:n päästötavoitteiden ja päästökauppasektorin velvoitteiden täyttämiseen valvomalla, että päästökauppaan kuuluvat yritykset toimivat lupaehtojen mukaisesti ja raportoivat päästönsä vuosittain. Lisäksi virasto varmistaa, että päästökauppasektori ei ylitä sille asetettuja päästötavoitteita sekä kokoaa päästökauppasektorin päästö-, päästöoikeus- ja päästöyksikkötiedot toimitettavaksi edelleen. Energiamarkkinaviraston tehtävänä on lisäksi hallinnoida Kioton pöytäkirjan 7 artiklan mukaista kansallista rekisteriä sekä toimia kansallisen rekisteriviranomaisena. Energiamarkkinavirasto vastaa kansalliselle huutokauppanpitäjälle asetetuista tehtävistä.

3.1.4 Uusiutuvan energian osuus sähköntuotannossa kasvaa

Energiamarkkinavirasto hoitaa uusiutuviin energialähteisiin perustuvan sähkön tuotantotukijärjestelmään liittyviä viranomaistehtäviä. Tuotantotukijärjestelmän tavoitteena on lisätä uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön osuutta Suomen sähköntuotannossa.

Tuotantotukijärjestelmään liittyvien viranomaistehtävien lisäksi Energiamarkkinavirasto edistää uusiutuvan energian käyttöä sähköntuotannossa myös muiden sähkömarkkinoihin liittyvien toimivaltuuksien ja tehtäviensä kautta. Energiamarkkinaviraston tehtävänä on mm. valvoa ja varmistaa, ettei uusiutuvia energialähteitä käyttäviä tuottajia syrjitä verkkoon pääsyssä ja että uusiutuvaan energiaan perustuvan tuotannon tarpeet otetaan tasapuolisesti huomioon verkkojen kehittämisessä.

3.2. Toiminnallinen tuloksellisuus

3.2.1 Toiminnallinen tehokkuus

Virasto kehittää prosessejaan, joita tuetaan tietojärjestelmillä. Hallinnossa rutiiniluonteiset manuaaliset käsittelyvaiheet siirretään tietojärjestelmien hoidettavaksi. Tehokkaan sisäisen toimintatavan hyödyt näkyvät siinä, että valvonta- ja lupasiat käsitellään tehokkaasti ja ripeästi tietyissä tavoitteellisissa tai lakisääteisissä määräajoissa.

Toinen osa toiminnallista tehokkuutta on tehokas tiedon hallinta. Asiointi Energiamarkkinaviraston kanssa tapahtuu pääosin sähköisten asiointijärjestelmien kautta, joita kehitetään ja laajennetaan vastaamaan kulloisiinkin tarpeisiin. Samalla huolehditaan siitä, että järjestelmät käyttävät yhteisiä tietovarantoja ja kytkeytyvät tarpeen mukaan valtion muihin tietojärjestelmiin. Energiamarkkinavirasto käyttää resursseja taloudellisesti ja suuntaa resurssit toiminnalle asetettujen tavoitteiden mukaisesti palvelemaan strategisesti tärkeitä alueita. Virasto varmistaa sen valvottavana olevien eri osa-alueiden kustannusvastaavuuden.

3.2.2 Tuotokset ja laadunhallinta

Toimiva ja tavoitteellinen sähkö- ja maakaasuverkkotoiminnan valvonta

Sähkö- ja maakaasuverkkotoiminnan valvonnan toimivuutta arvioidaan toimenpidepyyntöjen ja lupahakemusten käsittelyajoilla sekä vuotuisella asiakaskyselyllä, jolla selvitetään valvottavien yritysten ja muiden sidosryhmien näkemyksiä Energiamarkkinaviraston valvontatoiminnasta.

Valvonnan tavoitteellisuus näkyy siinä, että Energiamarkkinavirasto arvioi jatkuvasti valvontamenetelmien toimivuutta ja arvioinnin perusteella kehittää niitä johdonmukaisesti.

Sähkön tukku- ja vähittäismarkkinoiden toimivuuden ja energiatehokkuuden edistäminen

Energiamarkkinavirasto edistää sähkön tukkumarkkinoiden toimivuutta vaikuttamalla pohjoismaiseen ja eurooppalaiseen sähkömarkkinakehitykseen osallistumalla aktiivisesti sääntelyviranomaisten väliseen yhteistyöhön. Energiamarkkinavirasto osallistuu EU:n sääntelyviraston ACER:n sekä NordREGin ja CEER:n toimintaan edistäen suomalaisten, yhteispohjoismaisten, pohjoisten alueellisten ja EU:n sähkömarkkinoiden kehittymistä sekä tuomalla esille suomalaisen energijärjestelmän hyviä puolia.

Vähittäismarkkinoiden toimivuutta Energiamarkkinavirasto edistää parantamalla sähkönmyyjän vaihdon sujuvuutta sähkön käyttäjien, myyjien ja verkonhaltijoiden näkökulmasta. Viraston keinoja ovat ajantasaisen hintatietojen pitäminen pienasiakkaiden saatavilla, puuttuminen mahdollisiin sähkökilpailun esteisiin myyjien ja verkonhaltijoiden toimintatavoissa ja palveluehdoissa sekä osallistuminen yhteispohjoismaisten vähittäismarkkinoiden kehitystyöhön.

Energiamarkkinavirasto myös seuraa ja valvoo sähkön sisämarkkinadirektiivin sekä uuden ns. REMIT-asetuksen edellyttämällä tavalla vähittäis- ja tukkumarkkinoiden kehitystä ja toimintaa.

Saavutettuja tuloksia arvioidaan hintavertailupalvelun käyttäjämäärien ja toimenpidepyyntöjen käsittelyaikojen ohella myös vuotuisella asiakaskyselyllä, jolla selvitetään sidosryhmien näkemyksiä Energiamarkkinaviraston toiminnasta tukku- ja vähittäismarkkinoiden edistämiseksi.

Sähkön ja maakaasun toimitusvarmuuden luotettava seuranta

Energiamarkkinavirasto vaikuttaa omalta osaltaan sähkön toimitusvarmuuden edistämiseen hoitamalla sille annettua seuranta- ja valvontatehtävää tehokkaasti ja luotettavasti. Sähkön tuotantokapasiteetin riittävyys seuranta koskevan tavoitteen saavuttamista voidaan arvioida sillä, että tieto sähkön riittävydestä on luotettavaa. Energiamarkkinaviraston tehtävänä on myös vastaavalla tavalla seurata maakaasun toimitusvarmuutta. Sähkön hankintavarmuuden varmistamiseksi Energiamarkkinavirasto hoitaa osaltaan myös tehoreservilainsäädännön edellyttämiä viranomaisteh-teviä.

Toimiva päästökauppajärjestelmä

Energiamarkkinaviraston hallinnoi unionin rekisterijärjestelmässä olevia kansallisia tilejä sekä varmistaa toimivan ja tehokkaan lupaprosessin sekä luotettavan ja asiantuntevan valvonnan.

Päästökaupan kehittyminen ja laajentuminen kattamaan muita kaasuja ja toimialoja edellyttävät kustannustehokasta ja joustavaa valvontamallia, jota tulee tarvittaessa kehittää ja yhtenäistää EU-tasolla. Myös päästökaupan uusien toimialojen ja päästöoikeusmarkkinoiden asiantuntemusta virastossa tulee kehittää. Energiamarkkinavirasto vastaa huutokauppaan liittyvästä tiedottamisesta ja kouluttamisesta sekä hoitaa kansallisen huutokaupanpitäjän tehtävät.

Toimiva sähkön tuotantotukien lupa- ja maksatusjärjestelmä

Energiamarkkinaviraston tehtävänä on ylläpitää ja kehittää uusiutuvilla energialähteillä tuotetun sähkön tuotantotukijärjestelmää. Tavoitteena on, että uusien tuottajien tuotantotukijärjestelmään ennakko- ja rekisteröitymisilmoitusten, hyväksymishakemusten sekä tuotantotukien maksatuspäätösten käsittely Energiamarkkinavirastossa on tehokasta ja luotettavaa. Tavoitteen saavuttamista mitataan hakemusten käsittelyajoilla ja maksatuspäätösten aikatauluilla.

Toimiva biopolttoaineiden kestävyyskriteerijärjestelmä

Energiamarkkinaviraston hoidettavaksi on suunniteltu annettavaksi tarkastelujakson alkuun mennessä biopolttoaineiden ja bionesteiden kestävyyskriteerijärjestelmään liittyvät viranomastehtävät. Energiamarkkinaviraston tehtävänä olisi mm. hyväksyä toiminnanharjoittajien kestävyyskriteerijärjestelmät. Virasto hyväksyisi todentajat ja valvoisi niiden toimintaa samoin kuin ylipäänsä lain noudattamista.

4. RESURSSISUUNNITELMAT

Energiamarkkinavirastolle on vuoden 2012 valtion talousarviossa asetettu 56 henkilötyövuoden kehys, joka vasta virastolle osoitettuja tehtäviä. Vuoden 2013 talousarvioesityksessä on saman suuruinen kehys.

Virastolle vuodesta 2013 alkaen kaavailut uudet tehtävät edellyttävät henkilötyövuosikehysten tarkistamista tarkastelujakson lähestyessä. Näitä tehtäviä ovat erityisesti:

- sähkömarkkinalain suunnitellusta muuttamisesta aiheutuvat lisätehtävät ennen kaikkea verkkovalvonnan osalta
- sähkön ja maakaasun sisämarkkinoita koskevan REMIT-asetuksen mukaiset tehtävät,

joiden arvioidaan edellyttävän vähintään 4 henkilötyövuoden lisäystä viraston työvoimaan.

Uutena tehtävänä on mahdollisesti huomioitava myös nk. EU:n infrastruktuuripakettiin liittyvät viranomaistehtävät, joiden edellyttämää resurssia ei ole vielä mahdollista arvioida. Muutoinkin kansallisen ja EU:n säännösten kehittyminen vaikuttaa tarkastelujaksolla viraston resurssitarpeisiin.

ENERGIAMARKKINAVIRASTON TULOT JA MENOT VUOSINA 2014 – 2017

MAKSULLISEN TOIMINNAN TULOT	VUOSI 2014	VUOSI 2015	VUOSI 2016	VUOSI 2017
sähkömarkkinaluvat (*)	100	100	100	100
maakaasuluvat (*)	10	10	10	10
päästökauppa	1 000	1 000	1 000	1 000
tuotantotuki ja kestävyyskriteeri	250	280	300	300
YHTEENSÄ	1 360	1 390	1 410	1 410
*) tuotot sähkö- ja maakaasuverkonhaltijoiden valvontamaksuista on siirretty talousarvion puolelle				
TULOT VALTION TALOUSARVIOSTA				
kehys/päätös/ehdotus	5 226	5 226	5 226	5 226
YHTEENSÄ	5 226	5 226	5 226	5 226
TULOT YHTEENSÄ	6 586	6 616	6 636	6 636
MENOT KOKO TOIMINNASTA				
henkilöstökustannukset	4 100	4 150	4 200	4 230
aineet ja tarvikkeet	56	56	56	56
toimitilavuokrat	450	450	500	500
ostetut palvelut	1 080	1 040	1 040	1 010
investoinnit	600	600	500	500
muut kustannukset	<u>300</u>	<u>320</u>	<u>340</u>	<u>340</u>
MENOT YHTEENSÄ	6 586	6 616	6 636	6 636
YLIJÄÄMÄ (+) / ALIJÄÄMÄ (-)	0	0	0	0
HTV YHTEENSÄ	56	56	56	56

Resurssien arvioidaan jakautuvat tulosalueittain seuraavasti (1 000 euroa)

	2014	2015	2016	2016
	arvio	arvio	arvio	arvio
Määrärahat				
Sähkömarkkinavalvonta	3 460	3 460	3 460	3 460
Maakaasumarkkinavalvonta	345	345	345	345
Tuotantotuki	961	961	961	961
Päästökauppa	460	460	460	460
Yhteensä	5226	5226	5226	5226